

19. האם התנזרות מיחסי-מין היא הכרחית או מומלצת?

כאשר אנשים ייפטרו מן התפישה המוטעית של יתרונות ההתנזרות מיחסי-מין, תפחת גם האומללות הרבה.

התנזרות-מינית כפוייה הינה הפרה שהשלכותיה עלולות להיות מרות.

החוקים בבריאה כולה מצביעים בצורה ברורה דיה על הדרך, להיכן שלא נביט. הדחקה תהיה בלתי-טבעית. כל המנוגד לטבע, מכל מקום, מהווה התמרדות כנגד הטבע, דהיינו כנגד חוקי-האל, אשר כמו בכל דבר, גם כאן אינה יכולה להניב כל תוצאות טובות.

נקודה זו אינה בגדר יוצא-מן-הכלל.

אולם אל לו לאדם להיות נשלט על-ידי דחפיו המיניים, אל לו להשתעבד לדחפיו, שאם לא-כן יצמחו לכדי תשוקה, והדחף הטבעי והבריאי יהפוך להפקרות-חולנית.

האדם אמור להיות מעל לכל זה, דהיינו: לא לאלץ את ההתנזרות, אלא להפעיל פיקוח פנימי, מוסרי טהור, כדי שלא ישתלט הרוע עליו ועל האחרים כתוצאה מכך.

כאשר יש אנשים הסבורים שהודות להתנזרות יגיעו להתעלות-רוחנית גבוהה יותר, הרי בקלות יוכל גם לקרות שבאמצעותה ישיגו את ההיפך מכך.

כל אחד, כפי הערכתו, יימצא במאבק מתמשך פחות או יותר עם דחפיו הטבעיים.

מאבק זה דורש חלק גדול מכוחותיו הרוחניים, ומחזיק אותו בכישוף שאינו מאפשר לו להפעילם במקום אחר.

כך נמנעת פרישה חופשית של כוחותיו הרוחניים.

אדם כזה סובל לעתים מכבדות רוחנית מעיקה, המונעת ממנו עליית-מדרגה פנימית מלאת-שמחה.

הגוף הוא כלי שנמסר לידיו על-ידי הבורא, והאדם מחויב לטפחו. כפי שאינו יכול להימנע מסיפוק צרכי-הגוף למזון, משקה, מנוחה ושינה, ואינו נענש בגין ריקון שלפוחית-השתן והמעיים, כפי שהיעדר אוויר רענן ותנועה בלתי-מספקת יגרמו לו במהרה חוסר-נוחות גופנית, כך גם אינו יכול שלא להיענות לדרישותיו הבריאות של הגוף הבשל אחר פעילות מינית, בלא שייגרם בכך נזק כלשהו.

מילוי צרכיו הטבעיים של הגוף יכול רק לקדם את פנימיותו של האדם, דהיינו התפתחות הרוחנית, לעולם לא לעכבה, שאחרת לא היה הבורא יוצר אותם.

אולם כמו בכל דבר, כך גם כאן, כל הגזמה גורמת נזק.

עליו להשגיח בקפדנות שהדחף לא יהיה רק בגדר פנטזיה שהתעוררה כתוצאה מקריאה או גורם מלאכותי אחר, מגוף מוחלש או מעצבים מגורים יתר-על-המידה.

עליו לוודא שאכן מדובר בדרישתו של גוף בריא, שאינה מתקיימת לעתים תכופות מדי אצל האנשים.

היא תתרחש רק כאשר בין בני שני המינים כבר התקיימה הרמוניה רוחנית מלאה, שבסימה לעתים מתעוררת גם תשוקה לאיחוד-גופני.

כל הגורמים האחרים הם פחיתות-כבוד ובלתי-טהורים עבור שני הצדדים, והם בלתי-מוסריים, גם כמסגרת הנישואין.

במקום בו לא מתקיימת הרמוניה רוחנית, הדבקות בקשר-הנישואין מהווה בהכרח היעדר-מוסריות.

גם אם הסדר-החברתי עדיין לא מצא את דרכו הנכונה בהקשר זה, הוא לא יוכל לשנות את חוקי-הטבע, שלעולם אינם מכוונים עצמם על-פי פקודותיו של האדם ועל-פי תפישות-החינוך השגויות שלו.

לאדם, מאידך, לא נותר עוד אלא להתאים את מוסדות המדינה והחברה שלו לחוק-הטבעי, דהיינו לחוקי-האל, אם ברצונו באמת לשמור על שלוותו הפנימית ועל בריאותו.

ההתנזרות המינית גם אינה קשורה כלל לפרישות.

משמעותה של ההתנזרות יכולה לנבוע לכל היותר מן המונח "תרגול", אימון, חינוך או שליטה-עצמית, בעוד משמעו האמיתי של המונח פרישות אמור להיות טוהר המחשבה, ואולם טוהר זה נוגע בכל הדברים, מטה עד למחשבות הנוגעות לעבודה המקצועית.

פרישות היא תכונה רוחנית טהורה, לא גופנית.

גם בעת מילוי דחף-מיני ניתן לשמור על פרישות מלאה באמצעות טוהר המחשבות ההדדיות.

מעבר לכך, האיחוד הגופני מיועד לא רק לשם ההפרייה, אלא אמור להתקיים במהלכו התהליך ההכרחי שהוא בעל-ערך לא פחות מכך, של היתוך פנימי והחלפת זרמים הדדית לשם פיתוח כוחות גבוהים יותר.